SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)
z dne 28. maja 2004*

V zadevi T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, s sedežem v Surreyju (Združeno kraljestvo),

Akcros Chemicals Ltd, s sedežem v Surreyju,

ki ju zastopata C. Swaak in M. Mollica, avocats,

tožeči stranki,

ob intervenciji

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopa J. Flynn, QC,

* Jezik postopka: angleščina.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, s sedežem v Haagu (Nizozemska), ki jo zastopa O. Brouwer, avocat,

in

European Company Lawyers Association (ECLA), s sedežem v Bruslju, ki jo zastopajo M. Dolmans, K. Nordlander, avocats, in J. Temple-Lang, solicitor,

intervenienti,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Wainwright in C. Ingen-Housz, pooblaščenca, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

zaradi vloge o vstopu v postopek, ki jo je vložil **European Council on Legal Affairs** v podporo zahtevku tožečih strank v tej zadevi, zaradi zahteve za razglasitev ničnosti Odločbe K (2003), 1533 konč., z dne 8. maja 2003, s katero je bila zavrnjena zahteva za uporabo poklicne tajnosti, ki varuje komuniciranje z odvetniki („legal professional privilege") za določene listine, zasežene v okviru preiskave, odrejene v skladu s členom 14(3) Uredbe št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204),

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi P. Lindh, predsednica, R. García-Valdecasas in J. D. Cooke, sodnika,

sodni tajnik: H. Jung,

sprejema naslednji

Sklep

1 Komisija je 30. januarja 2003 na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204), sprejela Odločbo K (2003) 85/4, s katero je odredila, naj se, med drugimi, Akzo Nobel Chemicals Ltd in Akcros Chemicals Ltd (v nadaljevanju: tožeči stranki) in njune zadevne podružnice podredijo preiskavi, katere cilj je bil najti dokaze za protikonkurenčna ravnanja (v nadaljevanju: odločba z dne 30. januarja 2003). Komisija je 10. februarja 2003, prav tako na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17, sprejela Odločbo K (2003) 559/4 (v nadaljevanju: odločba z dne 10. februarja 2003), s katero je bila spremenjena odločba z dne 30. januarja 2003.

2 Na podlagi teh odločb so bile dne 12. in 13. februarja 2003 opravljene preiskave na kraju samem, v prostorih tožečih strank v Ecclesu, Manchestru (Združeno kraljestvo). Med to preiskavo so uradniki Komisije naredili kopije številnih listin. Med preiskavo so zastopniki tožečih strank obvestili uradnike Komisije, da bi bile nekatere listine lahko varovane s poklicno tajnostjo, ki varuje komuniciranje z

odvetniki. Med pregledom zadevnih listin je prišlo do nesoglasja v zvezi s petimi listinami, ki so bile obravnavane na različna načina. Tako uradniki Komisije dokončne odločitve o tem, ali sta dve od listin varovani, niso sprejeli na kraju samem. Zato so naredili kopije in jih dali v zapečateno kuverto, ki so jo odnesli ob koncu preiskave. Za druge tri zadevne listine je uradnik Komisije, odgovoren za preiskavo, menil, da niso bile varovane s poklicno tajnostjo, zato je naredil kopije in jih vložil v preostali spis, ne da bi jih ločil v zapečateni kuverti.

3 Tožeči stranki sta dne 17. februarja 2003 Komisiji poslali dopis, v katerem sta navedli razloge, zakaj je bilo po njunem mnenju teh pet listin varovanih s poklicno tajnostjo. Z dopisom z dne 1. aprila 2003 je Komisija tožeči stranki obvestila, da na podlagi utemeljitev, navedenih v njunem dopisu, ni mogoče sklepati, da so bile zadevne listine dejansko varovane s poklicno tajnostjo. Vendar je Komisija v istem dopisu navedla, da imata tožeči stranki možnost, da predstavita stališča o njenih predhodnih ugotovitvah v roku dveh tednov, po izteku katerega bo Komisija sprejela dokončno odločbo.

4 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu dne 11. aprila 2003, sta tožeči stranki vložili tožbo zaradi zahteve za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. februarja 2003 in po potrebi odločbe z dne 30. januarja 2003, ki odreja, da se ti družbi in njune podružnice podredijo zadevni preiskavi (zadeva Akzo Nobel Chemicals in Akcros Chemicals proti Komisiji, T-125/03).

5 Komisija je dne 8. maja 2003 na podlagi člena 14(3) Uredbe št. 17 sprejela Odločbo K (2003), 1533 konč., (v nadaljevanju: odločba z dne 8. maja 2003). V členu 1 te odločbe je Komisija zavrnila zahtevo tožečih strank, naj se jima sporne listine

vrnejo in naj Komisija potrdi, da je uničila vse kopije teh listin, ki jih je imela v lasti. Poleg tega je v členu 2 odločbe z dne 8. maja 2003 Komisija navedla, da namerava odpreti zapečateno kuverto, ki vsebuje dve od teh listin.

6 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje dne 4. julija 2003, sta tožeči stranki v skladu s členom 230(4) ES vložili tožbo za razglasitev ničnosti odločbe z dne 8. maja 2003.

7 Z vlogami, vloženimi dne 30. julija 2003 ter 7. in 18. avgusta 2003, so Council of Bars and Law Societies of the European Union (Svet odvetniških zbornic Evropske unije, v nadaljevanju: CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (v nadaljevanju: nizozemska odvetniška zbornica) in European Company Lawyers Association (Evropsko združenje pravnikov v podjetju, v nadaljevanju: ECLA) želeli vstopiti v postopek, da bi podprli zahtevek tožečih strank. S sklepom predsednika petega senata z dne 4. novembra 2003 je bila dopuščena intervencija CCBE, nizozemske odvetniške zbornice in ECLE.

8 European Council on Legal Affairs, ki ga zastopata I. Forrester, QC, in J. Killick, avocat, je dne 26. novembra 2003 vložil vlogo o vstopu v postopek, da bi podprl zahtevke tožečih strank v svojem imenu in v imenu svojih članov.

9 Vlagatelj v svoji vlogi o vstopu v postopek zatrjuje, da ima utemeljen interes za rešitev te zadeve, saj bo odločitev v tej zadevi vplivala na vsakdanje delo njegovih članov. Vlagatelj vloge o vstopu v postopek poudarja zlasti to, da bo ta zadeva Sodišču prve stopnje omogočila, da ponovno preuči načela, določena v sodbi Sodišča z dne 18. maja 1982 v zadevi AM & S proti Komisiji (155/79, Recueil, str. 1575), in

zlasti da ponovno pretehta vprašanje obsega poklicne tajnosti, ki varuje komuniciranje z odvetniki, in vprašanje primernih procesnih kavtel za zagotovitev upoštevanja tega načela. Poudarja, da imajo ta vprašanja pomemben vpliv na vlogo pravnikov v podjetju in neodvisnih odvetnikov, ki so člani odvetniške zbornice s sedežem zunaj Evropske unije. Vlagatelj vloge o vstopu v postopek navaja, da predstavlja interese pravnikov v podjetju, ki delujejo v Evropi, in da je njegov cilj varovati interese svojih članov.

10 Vloga o vstopu v postopek je bila strankam vročena v skladu s členom 116(1), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje.

11 V vlogi, vloženi dne 18. decembra 2003, sta tožeči stranki menili, da je vlagatelj vloge o vstopu v postopek dokazal, da ima interes za rešitev zadeve, in Sodišču prve stopnje predlagali, naj dopusti intervencijo. S posebno vlogo, vloženo isti dan, sta tožeči stranki predlagali zaupno obravnavanje vlagatelja vloge o vstopu v postopek.

12 V vlogi, vloženi 9. decembra 2003, Komisija vlogi o vstopu v postopek ni ugovarjala. Sodišču prve stopnje je predlagala, naj vlagatelju vloge o vstopu v postopek naloži plačilo stroškov, ki so za Komisijo nastali v zvezi s to vlogo o vstopu v postopek. S posebno vlogo, vloženo isti dan, je Komisija dodatno pojasnila, da v zvezi z vlagateljem vloge o vstopu v postopek ni zahtevala zaz upnega obravnavanja.

13 CCBE je v svojih stališčih, vloženih 7. januarja 2004, zatrjeval, da je vloga o vstopu v postopek nedopustna, ker vlagatelj ne izpolnjuje pogojev, ki jih morajo izpolnjevati posamezniki ali predstavniška združenja, katerih namen je varovanje interesov svojih

članov. CCBE je menil, da je vlagatelj vloge o vstopu v postopek v bistvu skupina posameznikov, ki nimajo neposrednega in dejanskega interesa za rešitev zadeve, temveč zgolj interes glede predloženih trditev. Končno je CCBE menil, da rešitev te zadeve ne more vplivati na položaj članov vlagatelja vloge o vstopu v postopek.

14 Druga intervenienta nista ugovarjala vlogi o vstopu v postopek.

15 V skladu s členom 116(1), tretji pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje je predsednik petega senata vlogo o vstopu v postopek odstopil v odločanje senatu.

Presoja Sodišča prve stopnje

16 Na podlagi člena 40(2) Statuta Sodišča Evropskih skupnosti, ki se za Sodišče prve stopnje uporablja na podlagi člena 53(1) tega statuta, pravice, vstopiti v postopek, ki poteka pri Sodišču prve stopnje, nimajo le države članice in institucije Skupnosti, temveč vse osebe, ki izkažejo utemeljen interes za rešitev zadeve.

17 Najprej je treba poudariti, da je vlagatelj vloge o vstopu v postopek neregistrirano združenje brez pravne osebnosti, ki združuje pravnike v podjetju, zaposlene v velikih družbah s sedežem v Evropi.

18 Sodišče prve stopnje glede tega poudarja, da, čeprav bi bila intervencija subjektov brez pravne osebnosti dopuščena, bi morali ti vseeno izpolnjevati temeljne pogoje za tako osebnost, še zlasti sposobnost samostojno opravljati dejanja, čeprav omejeno, in prevzemati odgovornost, čeprav omejeno (sklep Sodišča z dne 11. decembra 1973 v zadevi Générale sucrière in drugi proti Komisiji, 41/73, od 43/73 do 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 in 114/73, Recueil, str. 1465, točka 3). Sodišče prve stopnje torej ugotavlja, da je vlagatelj vloge o vstopu v postopek ustanovljen na podlagi preproste neuradne odločitve svojih ustanoviteljev, da nima statuta in da je zgolj forum za izmenjavo informacij in praktičnih izkušenj ter za razprave o vprašanjih, ki zanimajo njegove člane.

19 V skladu s tem je treba ugotoviti, da pri vlagatelju vloge o vstopu v postopek niso podani minimalni temeljni elementi pravne osebnosti pravnih oseb v smislu zgoraj navedenega sklepa v zadevi Générale sucrière in drugi proti Komisiji.

20 V vsakem primeru je treba ugotoviti, da vlagatelj vloge o vstopu v postopek vsebuje 25 članov, ki predstavljajo enako število družb. Vsak član vlagatelja vloge o vstopu v postopek ima nalogo, da družbi, v kateri je zaposlen, daje nasvete o evropskem konkurenčnem pravu in drugih pravnih zadevah.

21 V skladu z ustaljeno sodno prakso je intervencija predstavniških združenj, katerih namen je varovanje interesov svojih članov, v zadevah, ki odpirajo taka načelna vprašanja, ki lahko vplivajo na te člane, dopustna (sklepi predsednika Sodišča Evropskih skupnosti z dne 17. junija 1997 v zadevi National Power in PowerGen, C-151/97 P(I) in C-157/97 P(I), Recueil, str. I-3491, točka 66, in z dne 28. septembra

1998 v zadevi Pharos proti Komisiji, C-151/98 P, Recueil str. I-5441, točka 6; sklepa predsednika Sodišča prve stopnje z dne 22. marca 1999 v zadevi Pfizer proti Svetu, T-13/99 R, Recueil, str. II-1961, točka 15, in z dne 28. maja 2001, Poste Italiane proti Komisiji, T-53/01 R, Recueil, str. II-1479, točka 51). Natančneje se intervencija združenja v zadevi lahko dopusti, če to predstavlja zadostno število podjetij, dejavnih v zadevnem sektorju, če njegov namen vključuje varovanje interesov svojih članov, če zadeva lahko odpira načelna vprašanja, ki zadevajo delovanje zadevnega sektorja, in torej sodba, ki bo izdana, lahko znatno vpliva na interese njegovih članov (glej v tem smislu sklep Sodišča prve stopnje z dne 8. decembra 1993 v zadevi Kruidvat proti Komisiji, s katerim je bila zavrnjena vloga o vstopu v postopek Yves Saint Laurent Parfums SA, T-87/92, Recueil, str. II-1375, točka 14).

22 Sodišče prve stopnje torej ugotavlja, da vlagatelj vloge o vstopu v postopek ni predstavniško združenje, katerega namen je varovanje interesov pravnikov v podjetju v zgoraj navedenem smislu. Glede na to, da ima vlagatelj vloge o vstopu v postopek le 25 članov, združenje ne more biti obravnavano, kot da predstavlja zadostno veliko število dejavno zaposlenih v zadevnem sektorju. Podobno, glede na to, da vlagatelj vloge o vstopu v postopek nima statuta, ni mogoče preveriti, ali je njegov cilj zagotoviti varovanje interesov svojih članov.

23 V zvezi z možnim obstojem posamičnih interesov, zlasti članov vlagatelja vloge o vstopu v postopek, je dovolj poudariti, da jih izpodbijana odločba ne zadeva neposredno, saj ne zadeva neposredno družb, zastopanih v vlagatelju vloge o vstopu v postopek. Člani vlagatelja vloge o vstopu v postopek torej ne morejo imeti neposrednega in dejanskega interesa za sodno odločbo o ukrepu, katerega razglasitev za ničnega se zahteva v tej zadevi, temveč zgolj interes glede predloženih trditev (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep v zadevi National Power in PowerGen, točka 53).

24 Glede na zgoraj navedeno presojo je treba ugotoviti, da vlagatelj vloge o vstopu v postopek ni izkazal utemeljenega interesa za rešitev zadeve v smislu člena 40(2) Statuta Sodišča Evropskih skupnosti.

25 Vloga o vstopu v postopek se zato zavrže.

Stroški

26 Na podlagi člena 87(1) Poslovnika končna sodba ali sklep, s katerim se postopek zaključi, vsebuje odločbo o stroških. Ker zadevni sklep zaključuje postopek v zvezi z vlagateljem vloge o vstopu v postopek, je treba odločiti o stroških glede vloge o vstopu v postopek.

27 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vlagatelj vloge o vstopu v postopek z zahtevkom ni uspel, zato se mu naloži plačilo njegovih stroškov in, v skladu z zahtevkom Komisije, stroškov Komisije glede tega postopka o intervenciji. Ker tožeči stranki in intervenienti v tej zvezi niso priglasili stroškov, nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

sklenilo:

1. **Vloga o vstopu v postopek, ki jo je vložil European Council on Legal Affairs, se zavrže.**

2. **O zahtevi za zaupno obravnavanje, ki sta jo vložili tožeči stranki glede European Councila on Legal Affairs, ni treba odločiti.**

3. **European Councilu on Legal Affairs se naloži plačilo stroškov Komisije, nastalih v postopku o intervenciji, in njegovih stroškov.**

4. **Tožeči stranki in intervenienti nosijo svoje stroške, nastale v postopku o intervenciji.**

V Luxembourgu, 28. maja 2004.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednica

P. Lindh